

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessio Doctrinae Saxonicarvm Ecclesiarvm, Scripta
Anno Domini M. D. LI. Vt Synodo Tridentinae Exhiberetvr**

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1554

VD16 C 4808

De Confirmatione Et Vnctione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35345

minimus ipsi, Episcopus aliquot praestantes nobilitate & ingenijs, in adulterijs interfectos esse.

Sed oramus filiū Dei, ut ob hanc ipsam causam plurimos custodiat, & ad castitatem flectat, ut à pluribus rectè inuocari possit. Quæ uero pro defensione cœlibatus ab aduersarijs citatur, perinde ad causam accommodata sunt, ut quod Tacianus citabat, ex Euangelio secundum Aegyptios dictum Christi ad Salomen: Veni soluere opera mulieris. Id interpretabatur Tacianus, Veni soluere, id est, abolere coniugium, cum Christi uerba loquerentur de Heuæ lapsu, & miserijs secutis eum ^{2. Ioh. 3} lapsum, sicut & Ioannes scribit: Venit filius Dei, ut destruat opera diaboli.

DE CONFIRMATIONE ET
VNCTIONE.

NOtum est, formas cōsecrandi oleum, magicas & execrandas esse: ideo nec unctiones illæ, in quibus usus est eius olei, tolerandæ sunt. Et uetustas hos ritus longè aliter exercuit, quàm nunc exercentur. In ritu confirmationis, fiebat exploratio doctrinæ

doctrinæ, in qua singuli recitabant summam doctrinæ, & palàm profitebantur se improbare furores Ethnicos & hæreticos, & uelle se esse & manere ueræ Ecclesiæ membra, & non discessuros à uera sententia, quam tunc profitebantur.

Hic mos erat utilis ad erudiendos homines, & retinendos in uera agnitione Dei. Ac in Ecclesijs nostris similia fiunt in catechesi iuniorum, & in priuata confessione, in qua pastores doctrinam populi explorant.

Sed ritus confirmationis, quem nunc Episcopi retinent, quid est nisi inanis umbra? Præterea Vnctio, quæ nunc extrema nominatur, fuit olim medicatio, ut ex *Unctio.* Iacobi epistola perspicuū est. Nunc spec- *Iacobi* taculum est plenum superstitionis. Dicunt remitti peccata, per istas unctiones: & addunt inuocationem mortuorum, quam etiam necesse est improbari.

Ideo hi ritus non seruantur in nostris Ecclesijs, nec ante hæc tempora Ecclesia sensit esse necessarios. Cæterum pro ægrotis fiunt publicè & priuatim piæ preces, sicut promisit Deus se etiam corpora

les ærumnas petentibus mitigaturum esse, iuxta illud: *Inuoca me in die tribulationis, & ego eripiam te.*

Fiunt & funera honesta cōgregatione, & p̄ijs commonefactionibus, & canticis.

DE TRADITIONIBVS, ID EST, RITIBVS IN ECCLESIA INSTITVTIS, AVTORITATE HVMANA.

Natura rationalis ordinem intelligit, & intellectus ordinis non obscurum testimonium est de Deo, nec uiuere homines sine aliqua distinctione temporum, locorum, operarum, quietis possunt, sicuti in familijs uidemus oportere distincta esse tempora laborum, quietis, cibi, somni, & optima quæq; natura, in tota uita maxime est amans ordinis. Ac iubet Paulus omnia in Ecclesia fieri decore & ordine.

Fuit igitur semper, inde usq; ab initio generis humani, ordo aliquis publicorū congressuum: fuit aliqua temporum & aliorum quorundam rituum distinctio, haud dubiè plena grauitatis & elegantia, apud illa excellentia lumina generis humani,